

Sentencja

Artykuł 12 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym, na mocy którego obywatel państwa trzeciego, który posiada jedno zezwolenie w rozumieniu art. 2 lit. c) tej dyrektywy, nie może korzystać ze świadczenia takiego jak świadczenie na rzecz gospodarstw domowych z co najmniej trojgiem małoletnich dzieci, przewidzianego przez legge n. 448 – *Misure di finanza pubblica per la stabilizzazione e lo sviluppo* (ustawę nr 448 wprowadzającą przepisy dotyczące finansów publicznych dla stabilizacji i rozwoju) z dnia 23 grudnia 1998 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 410 z 7.11.2016.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 18 października 2016 r. w sprawie T-109/16 *Laboratoire de la mer*/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 21 grudnia 2016 r. przez *Laboratoire de la mer*

(Sprawa C-662/16 P)

(2017/C 277/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: *Laboratoire de la mer* (przedstawiciel: adwokat J. Blanchard)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2017 r. Trybunał (szósta izba) orzekł, że odwołanie jest niedopuszczalne.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2016 r. w sprawie T-330/15, *Rudolf Keil*/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 24 stycznia 2017 r. przez *Rudolfa Keila*

(Sprawa C-37/17 P)

(2017/C 277/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: *Rudolf Keil* (przedstawiciel: J. Sachs, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 31 maja 2017 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dziesiąta izba) częściowo odrzucił, a w pozostałej części oddalił, odwołanie i obciążył wnoszącego odwołanie jego własnymi kosztami postępowania.

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 19 grudnia 2016 r. w sprawie T-655/16, *CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH*/Trybunał Unii Europejskiej, wniesione w dniu 17 lutego 2017 r. przez *CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH*

(Sprawa C-87/17 P)

(2017/C 277/29)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: *CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH* (przedstawiciel: A. Schuster, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Trybunał Unii Europejskiej

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2017 r. Trybunał Unii Europejskiej (dziesiąta izba) oddalił odwołanie i postanowił, że strona wnosząca odwołanie pokrywa własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Włochy) w dniu 5 kwietnia 2017 r. – Demarchi Gino S.a.s./Ministero della Giustizia

(Sprawa C-177/17)

(2017/C 277/30)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Demarchi Gino S.a.s.

Strona pozwana: Ministero della Giustizia

Pytanie prejudycjalne

Czy zasada, zgodnie z którą każdy ma prawo do rozpatrzenia jego sprawy przez bezstronny sąd w rozsądnym terminie, ustanowiona w art. 47 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i w art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka, która stała się zasadą prawa europejskiego na mocy art. 6 ust. 3 [TUE] w związku z zasadą wynikającą z art. 67 TFUE, zgodnie z którą Unia stanowi wspólną przestrzeń sprawiedliwości w poszanowaniu praw podstawowych, jak i zasadą dającą się odnaleźć w art. 81 i 82 TFUE, zgodnie z którą w sprawach cywilnych i karnych mających skutki transgraniczne Unia rozwija współpracę sądową w oparciu o zasadę wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych i pozasądowych, stoją na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, takiemu jak przepis prawa włoskiego zawarty w art. 5e ustawy nr 89/2001, który podmiotom uznanym w stosunku do państwa włoskiego za wierzycieli kwot należnych tytułem „słusznego odszkodowania” z tytułu przewlekłości postępowania sądowego nakazuje spełnienie szeregu zobowiązań celem uzyskania zapłaty, takich jak oczekiwanie na upływ terminu określonego w cytowanym art. 5e ust. 5 ustawy nr 89/2001, bez możliwości powzięcia w międzyczasie żadnej sądowej czynności egzekucyjnej i bez możliwości późniejszego dochodzenia naprawienia szkody związanej ze spóźnioną zapłatą, również w sytuacjach, w których „słuszne odszkodowanie” zostało przyznane w związku z przewlekłością postępowania cywilnego mającego skutki transgraniczne albo w każdym razie w przedmiocie wchodzącym w zakres kompetencji Unii Europejskiej lub w przedmiocie, co do którego Unia Europejska przewiduje wzajemne uznawanie orzeczeń sądowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Włochy) w dniu 5 kwietnia 2017 r. – Graziano Garavaldi/Ministero della Giustizia

(Sprawa C-178/17)

(2017/C 277/31)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte